

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

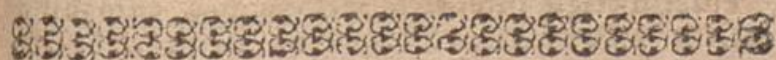
In Qva Agitur De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censuris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus I. De natura interdicti, & variis illius speciebus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

CAPVT V.
DE INTERDICTO.

ARTICVLVS I.

*De natura interdicti, & variis illius
speciebus.*

INTERDICTVM est Ecclesiastica censura, qua homo priuatur vsu quorundam Sacramentorum, vel officiorum diuinorum aut Ecclesiastica sepultura, quatenus illa sunt quaedam participatio rerum factarum. De quibus effectibus sigillatim postea agetur.

Dico, *vel officiorum*, &c. Isti enim effectus possunt, etiam ab Episcopo separari, ita vt aliquem interdicit ab officio Sacerdotali, non à sepultura, sicut potest aliquem suspendere ab officio, et si eum non suspendat à beneficio.

Non tamen potest Episcopus aliquem excommunicando, effectus excommunicationis in eo separare. Quare verba interdicti diligenter attendenda sunt, quia absolutè latum, ad omnes effectus extenditur; latum verò cum restrictione ad quendam effectum, ad alios extendi non debet.

Interdictum triplex est, locale, personale, & mixtum. *Locale* dicitur, quod immediatè locum ipsum afficit, ita vt nemo possit in tali loco officia diuina persolvere, vel audire. *Personale*, quod personas ipsas vt cum aliquis prohibetur diuinis interesse, vbicumque sit. *Mixtum*, quando locus & persona immediatè interdicuntur.

Vbi nota sub interdicto locali non comprehendì personale, aut vice versa: Excipe, nisi cum aliquis dedit causam interdicto, tunc enim loco interdicto,

cenfetur etiam interdicta persona, quæ culpabiliter illius caufa fuit, ita vt neque ibi, neque alibi facris intereffe poffit.

Interdictum locale rursum duplex eft, generale, & Speciale. *Generale* eft quo interdicitur locus vniuerfalis, vt Regnum, Prouincia, Diœceſis, ciuitas, villa, vel caſtrum. *Speciale*, quo interdicitur aliquis locus a prædictis diſtinctus, vt ſi templum aliquod particulare vrbis, in qua ſunt variæ Eccleſiæ, interdicitur.

Eodem modo interdictum personale aliud eft generale, aliud ſpeciale: *generale* habet locum, quando totus aliquis populus vel regni, vel prouinciæ, vel vrbis &c. interdicitur. *Speciale*, quando tantum pars aliqua populi interdicitur vt ſi aliquod vrbis Collegium, aut Capitulum, vel aliqua illius perſona particularis interdicitur.

Probabile eſt clero alicuius Ciuitatis à Papa interdicto, eſſe etiam interdictos Regulares ibi commorantes, quia cum tota ciuitas diſtinguatur in populum, & clerum, regulares ſub clero comprehenduntur. Oppoſitum tamen videtur probabilius, tum quia in odioſis Religioſi non comprehenduntur ſub nomine cleri, tum quia idem corpus proprie cum clericis ſecularibus non conſtituunt ſi eos excipias qui beneficium aliquod paſtorale habent. Vnde dicendum Religioſis interdictis, non cenſeri clericos interdictos.

Eodem modo ſi interdicitur clerus alicuius loci, non cenſetur interdictus populus, aut vice verſa. Quia nomine cleri intelliguntur perſonæ Eccleſiaſtica, populus verò non niſi laicos comprehendit.

Interdicta familia, non eſt interdictus qui poſt interdictum fit de nouo pars illius; at interdicta communitate, qui ſit membrum illius, interdictus manet. Ratio diſcriminis assignatur, quia cum interdictam familia ſit ſpeciale, perſonæ illam conſtituentes ſunt interdictæ ſecundum ſe, non autem vt familiam cõ-

ſtituat.

stituunt Quare ad eam accedens non ligatur interd-
dicto iam lato At interdictum communitatis, cum
sit generale, afficit personas illius vt communitatem
constituunt, adeoque ad eos extenditur qui tali cō-
munitati se aggregant.

Vnde *coll ge*, si quis ex familia interdicta alio rece-
dat, eum manere interdictum, si autem pars commu-
nitatis interdicta alio transfert domicilium, eam lic-
beram manere, quia non spectat amplius ad eam cō-
munitatem, quæ per se interdicta fuit.

Quando fertur interdictum in aliquam commu-
nitatem, non tantum ciues illius presentes, sed etiã
absentes subiacent interdicto, cum verè sint pars il-
lius communitatis. Et similiter interdicto populi
ciuitatis, censentur interdicti habitantes in suburbi-
is, si ad eundem populum spectent.

Habens duo domicilia, vnum in loco vbi totus po-
pulus est interdictus, aliud in alio, est interdictus,
quando manet in priori, non quando in posteriori.
Extraneus tamen non subiacet interdicto populi,
cum quo ad tempus commoratur.

Interdicta ciuitate censentur interdicta suburbia,
etiam si forte alteri superiori aut temporaliter, aut
spiritualiter sint subditi. Item Ecclesiæ Regularium
exemptorum in iis ciuitatibus, aut suburbiis con-
structæ, modo interdictum locale sit generale. Hos
enim merito à summis Pontificibus statutum est,
quia alioqui interdictum illud esset inutile, eo quod
quilibet posset in suburbiis, vel in Ecclesiis Regula-
rium diuinis interesse.

Interdicta Ecclesia, capellæ & cœmeteria conti-
gua sunt interdicta, secus si non sint contigua; quia
sic non sunt pars illius. Dicitur autem cœmeterium
Ecclesiæ contiguum, quando inter illud, & murum
Ecclesiæ nihil interiacet.

Quando terra alicuius generatim interdicitur, nõ
solum in eas terras interdictum cadit, quarum ha-
bet dominium proprietatis, & usufructum, sed
etiam

etiam in eas quarum solum vsumfructum habet: quia ipsemet censetur puniri tali interdicto. Non tamen in eas quas, retento dominio directo, alicui in emphyteusim, aut feudum dedit.

Aliqui dicunt, si terra quæ subiacet interdicto vendatur, eam manere interdictam post venditionem, quia terra cum suo onere transit. Verum hoc aliis non probatur, nisi quando non solum terræ dominus, sed etiam incolæ causam dederunt interdicto. Quia cum terra interdicatur, ut delinquens puniatur, & corrigatur, nimis durum videtur, quod interdictum post iurisdictionem maneat, si eam incolentes causam interdicto non dederunt.

Quod si Dominus terræ interdictæ terram non interdictam acquirat, aliqui putant eam subiacere interdicto, quia fit pars terræ interdictæ. Alii tamen oppositum docent, quia nec fauores, nec pœnæ debent ad futura extendi: quod non satis consequenter ab iis dictum videtur, cum interdictum extendat ad eos, qui postea fiunt de communitate.

Episcopus ferens interdictum locale, subiacet interdicto ex iure communi, in quo dispensare nequit: adeoque nec ipse, nec eius superior, præter summum Pontificem, potest in tali loco officia diuina persolvere: sicut Episcopus qui aliquem excommunicauit, non potest ex eodem iure, cum eo communicare.

ARTICVLVS II.

De Primo effectu interdicti.

ETSI locus aliquis sit interdictus, possunt in eo administrari Sacramenta Baptismi, & Confirmationis, cum solita solemnitate. Vnde & chrisma confici potest in die cœnæ Domini, ianuis clausis, & sine pulsu campanarum. Potest etiam fieri benedictio, cum eadem moderatione.

Liga-